

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Zbigniew

Nazwisko: Jasicki

Miejsce urodzenia: Zawada

Data urodzenia: 16-08-1915

Imię ojca: Józef

Dodatkowe informacje: Prof. zw. dr inż., specjalista w zakresie elektroenergetyki. W 1933 rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej, tam w 1939 uzyskał dyplom inżyniera elektryka. W czerwcu 1934 wstąpił do Organizacji Młodzieży Socjalistycznej (OMS) „Życie” i do Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej (ZNMS), a od 11.1934 członek komórki politechnicznej Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej (KZMP). Od czerwca 1939 (do wybuchu wojny) inżynier sieci w Elektrowni Miejskiej w Cieszynie. W czasie okupacji: 03.1940 – 08.1941 kierownik Laboratorium w Fabryce Porcelany w Boguchwale pod Rzeszowem. 08.1941 – 09.1942 inżynier w szwajcarskiej firmie „Brown-Boveri” w Tarnowie. We wrześniu 1942 został wywieziony na roboty do Niemiec. Od 04.1943 do 01.1944 inżynier w firmie „Brown-Boweri” w Krakowie. Od stycznia do marca 1944 był osadzony w więzieniu przy Montelupich w Krakowie. W końcu 1944 przez krótki czas współpracował z oddziałami BCH i AK na terenie powiatu miechowskiego, posługiwał się wtedy pseudonimem „Czantor”. Po zakończeniu działań wojennych wrócił do Krakowa i rozpoczął pracę przy odbudowie krajowej elektroenergetyki w Polskich Liniach Elektrycznych Dalekosiężnych. W okresie 29.01.1945 – 1.06.1946 kierownik Wydziału Budowy Sieci w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Krakowskiego. Również 29.01.1945 wstąpił do PPS, dalej już w PZPR. Od 1945 członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. W latach 1.06.1946 - 08.1950 dyrektor naczelny Państwowego Budownictwa Elektrycznego w Krakowie. Od 1.08.1950 do 31.12.1952 dyrektor techniczny Centralnego Zarządu Energetyki w Warszawie. 1953 – 1955 kierownik inspektoratu eksploatacyjnego w Ministerstwie Energetyki. W okresie 1955 – 1962 dyrektor naukowy w Instytucie Energetyki w Warszawie. Równocześnie, w latach 1945 – 1961 pracował w Politechnice Śląskiej, od 4.11.1949 pełnił funkcję kierownika Katedry Sieci Elektrycznych, od 1953 dziekana Wydziału Elektrycznego, a w okresie 1954 – 1957 był rektorem uczelni. W 1961 roku przeniósł się do Poznania i objął Katedrę Elektroenergetyki w tamtejszej Politechnice. W latach 1962–69 był rektorem tej uczelni, a następnie pełnił funkcję kierownika Katedry Elektroenergetyki. Źródło: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/17.288 (dawna: CK 6618);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Członek		Komitet Uczelniany Politechniki Śląskiej im. Wincentego Pstrowskiego	Gliwice	PZPR	1952	1961	AAN, KC PZPR, CK XX/17.288;
Członek		Komitet Wojewódzki	Katowice (Stalinogród)	PZPR	1954	1958	AAN, KC PZPR, CK XX/17.288;
Członek		Komitet Uczelniany Politechniki Poznańskiej	Poznań	PZPR	1962	1968	AAN, KC PZPR, CK XX/17.288;
Członek		Komitet Wojewódzki	Poznań	PZPR	1962	1969	AAN, KC PZPR, CK XX/17.288;
Zastępca Przewodniczącego		Komitet Nauki i Techniki	Warszawa		05-03-1970	05-1972	AAN, KC PZPR, CK XX/17.288; T. Młodawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski wg stanu na dzień 28 II 1991, W-wa 1991, s. 216.